Süddeutscher Raum , 15. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35138
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

Manipulus

homicidio necessario. De ista ma
teria vide in tercia pte in tractatu
de decem ꝑceptis'. De vicio zodo
mitico ꝗ sit detestabile pz p Aug.
dicentē. q longe maius crimen est
ꝗ agnoscere matrē. Patz etiā per
penā zodomitis inflictā. q̄ in igne
sulphureo de celo misso perierunt
Istud etiaz pctm̄ clamat spēaliter
vindictā ad dñm. vñ in Geñ. dicit
dñs. Clamor zodomorꝫ z gomor/
reorum venit ad me. qz (vt ait Au
gustinus) violat p istud pctm̄ soci
etas q̄ nobis debet esse cum deo.
cū eadem natura (cuius ipe est ac
tor) libidinis puersitate polluitur
xxxij. q. vij. flagicia. De isto pecca
to etiā dicit Aug. Vides deus in
humana natura tantū nephas cō
tra naturā fieri desiit incarnari Et
infinita mala de isto nephādo cri/
mine pñt dici. Est eim̄ tāte maledi
ctionis nō solū actus. sed etiā ipsa
noiatio siue platio q̄ os loquētis
aures audientiū ipa qz q̄dāmō pol
luit elemēta Et istud male cogitāt
hyspani. pueri eim̄ in cunabul' exp̄
tes. etiā mulieres verecūdia mulie
bri postposita istud nephāduz z ex
ecrabile ꝓbū (qd castellā noiant)
omnib ꝓbis suis immiscent Et sic
(vt dictū est) os loq̄ntis aures au
dientiū z ipsa elemēta polluit Vñ
labia taliū debēt cuz ferro cādenti
cauterisari. Vnd credo q̄ p hmōi
nephādissimo crimine grauissima
pena sit iniungēda Multa alia cri
mina ponūtur in diuersis capitul'
in corpe decretorꝫ: p quib maior
pñia ꝗ septēnis est imponenda. q̄
omitto hic. qz talia crimina de iu/
re z cōsuetudine reseruant iudicio
eporū. q̄s credo talia iura melius
me scire. Et etiā qz indistincte cre
do oēs penitētias hodie esse arbi
trarias. i. arbitrio sacerdotū taxan
das pensatis ꝓtritōe z conditione
pctōꝝ. z oibus alijs circūstantijs
Vñ etiā posset esse tāta ꝓtritio cō
fitentis q̄ p peccato maximo esset
ei modica. immo q̄si nulla impo/
nēda pñia. sicut fecit dñs Clemēs
q̄rtus. qui cum quadā die eq̄taret
p rhomam. q̄dam mulier q̄ de re/
motis venerat accessit ad eū por/
tans vnū puerū puulū in brachijs
et voce magna cū lachrymis cla/
mauit Pater sctē miserere mei pec
catricis z da mihi pñaz. qz habui
istū filiū quē hic porto a filio meo.
Et papa coram oib absoluit eam. z
imposuit sibi pñam q̄ ieunarz p
annū sextas ferias in pane et aqua
Et mulier recedens et reuoluēs se
cū grauitatem pctī et puitatē pñie
cr edidit q̄ papa nō bñ intellexit eā
et in crastinum accessit ad papam
eq̄tantē et cōfessa est sibi sicut pus
et papa absoluit eā iniungens sibi
pñam q̄ diceret tria pater noster.
Mulier ita qz recedēs et secum vt
prius pctm̄ et pñam reuoluēs ire
rato ad papā rediens et coram omni
bus vt prius fecerat cōfessa ē. quā
papa absoluit imponens ei pñaz
vt diceret vnū pater noster. Et cū

86v